

Novăceanul

Publicație lunară independentă

ORAȘUL NOVACI ❖ Anul XIII, Nr. 146 ❖ Vineri, 25 Iulie 2025 ❖ ISSN 2392 – 6961

Profesorii CRISTIAN POPESCU și LIVIU BOCÎI, CETĂȚENI DE ONOARE AI ORAȘULUI NOVACI!

Cu o profundă emoție și mândrie, scriu aceste rânduri în urma unui eveniment deosebit, care a avut loc la Novaci, un moment ce subliniază valorile și excelența comunității noastre. Vineri, pe data de 18 Iulie 2025, am avut privilegiul de a participa la ședința extraordinară a Consiliului Local, în cadrul căreia a fost decernat titlul de Cetățean de Onoare al orașului Novaci pentru două personalități excepționale: profesorul universitar Cristian Popescu de la Universitatea din San Diego, California, și profesorul universitar Liviu Bocîi de la Universitatea „Aurel Vlaicu” din Arad.

Ceremonia a fost cu atât mai specială, cu cât s-a desfășurat în amfiteatrul Liceului Teoretic Novaci, instituția emblematică unde ambii distinși profesori și-au început drumul spre cunoaștere. A fost o întoarcere simbolică la rădăcini, un moment ce a rezonat puternic cu toți cei prezenți. Sala a fost neîncăpătoare, martoră la o prezență numeroasă și entuziastă, formată din cadre didactice, personalități locale, elevi și cetățeni ai orașului, toți uniți în respectul și admirația față de realizările celor doi.

A fost o ocazie excelentă de a asculta mărturii emoționante despre parcursul academic și profesional al domnilor profesori,

cuvinte pline de apreciere și respect, rostite de cei care i-au cunoscut și le-au urmărit parcursul. Discursurile au evidențiat nu doar reușitele academice și profesionale remarcabile ale domnilor profesori Popescu și Bocîi, ci și calitățile lor umane, perseverența și dedicarea cu care au servit educația și știința. Faptul că doi absolvenți ai liceului nostru au ajuns la asemenea performanțe, unul predând la o universitate de prestigiu din Statele Unite, iar celălalt contribuind semnificativ la învățământul superior românesc, este o dovadă incontestabilă a valorii învățământului novăcean și a potențialului enorm al tinerilor noștri.

Decernarea titlului de Cetățean de Onoare nu este doar o formalitate, ci o recunoaștere profundă a contribuției aduse la prestigiul orașului Novaci. Prin realizările lor, profesorii Cristian Popescu și Liviu Bocîi nu doar că ne-au reprezentat cu cinste în lume, dar au devenit și un far de inspirație pentru generațiile viitoare. Ei sunt un exemplu că, prin muncă, pasiune și dedicare, limitele pot fi depășite, iar visurile pot deveni realitate, indiferent de punctul de

plecare. Această ceremonie a reafirmat importanța fundamentală a educației în dezvoltarea unei comunități puternice și prospere. Este un mesaj clar pentru tinerii noștri: investiția în propria educație este cea mai sigură cale spre succes și împlinire.

În încheiere, doresc să aduc mulțumiri sincere tuturor celor care au contribuit la succesul acestui eveniment: Membrii Consiliului Local, cadrele didactice din comunitatea novăceană, personalităților locale, tuturor cetățenilor prezenți și, mai presus de toate, domnilor profesori Cristian Popescu și Liviu Bocîi. Vă suntem profund recunoscători pentru tot ceea ce reprezentați și pentru onoarea pe care ne-ați făcut-o acceptând acest titlu.

Sunt convins că exemplele dumneavoastră vor continua să inspire și să motiveze tinerii din Novaci să aspire la performanță și să își urmeze vocația. Vom continua să investim în educație și să sprijinim fiecare inițiativă care contribuie la creșterea și dezvoltarea comunității noastre.

*Cu stimă și respect,
Dr. Ing. Leuștean Dumitru*

Ziua Iei sărbătorită la Școala Gimnazială Novaci - tradiție, bucurie și culoare -

Pe data de 24 Iunie, în fiecare an, sărbătorim Ziua Universală a Iei, un simbol autentic al identității și creativității românești. Și la școala noastră, această zi specială a fost marcată cu bucurie, culoare și emoție, prin *Proiectul educațional județean „POVEȘTEA IEI ROMÂNEȘTI”*, proiect derulat în parteneriat cu Inspectoratul Școlar Județean Gorj și mai multe unități de învățământ din județ și coordonat de cadre didactice iubitoare de tradiție din școala noastră: Director, prof. Spilcă Cristina-Simona, prof. Popescu Maria, prof. Răduca Magdalena, prof. Giurca Violeta, prof. Popa Delia și prof. Constantinescu Simona.

Atât copiii, cât și cadrele didactice și părinții, au venit îmbrăcați în ii tradiționale sau cămăși inspirate din portul popular românesc, aducând cu ei farmecul și frumusețea costumului popular. Sclipirea din ochii lor și zâmbetele sincere ne-au

amintit tuturor cât de frumoasă este moștenirea noastră culturală.

Activități desfășurate:

- *Atelier de decorare pe ie* – Cei mici au decorat, pe hârtie și polistiren, propriile modele de ie, folosindu-și creativitatea pentru a alege culori și forme tradiționale;
- *Dansuri și jocuri populare* – Am ascultat muzică românească autentică, am învățat pași simpli de horă și am transpus totul într-o mică horă a bucuriei;
- *Povești despre ie* – Educatoarele au povestit despre semnificația simbolurilor cusute pe ie, despre cum erau realizate manual și despre rolul femeilor în păstrarea acestei tradiții;
- *Tradiții de Sânziene* – Am organizat o minixcursie pe dealurile din apropiere, pentru a culege împreună cu copiii flori de câmp și pentru a celebra, totodată, și Sărbătoarea de Sânziene.

Mesajul proiectului:

Prin acest proiect, ne-am propus să le cultivăm copiilor dragostea pentru tradiții, respectul pentru valorile naționale și bucuria de a face parte dintr-un popor cu o cultură bogată.

În această zi, ne-am adunat cu inimile deschise și sufletele pline de bucurie pentru a sărbători împreună două simboluri ale identității și frumuseții românești: Sânzienele și Ziua Iei.

În fiecare an, pe 24 Iunie, calendarul românesc prinde viață în culori, tradiții și povești vechi de secole. Este ziua în care cerul parcă se deschide, florile capătă puteri magice, iar fetele își împletesc coronițe din flori de sânziene, dansând în horă, purtând ii cusute cu migală și dragoste. Sânzienele nu sunt doar o sărbătoare populară. Ele sunt legătura noastră vie cu strămoșii, cu natura, cu misterul și cu magia. În mitologia românească, sânzienele sunt zâne bune, aducătoare de belșug, iubire și sănătate. Se spune că în noaptea de Sânziene, cerurile se deschid, iar dorințele curate pot ajunge direct la Dumnezeu.

În același timp, Ziua Iei, sărbătorită tot pe 24 Iunie, este o reverență adusă femeilor românce – mamelor, bunicilor și străbunicilor noastre – care, cu răbdare și iubire, au cusut nu doar modele, ci povești, credințe și vise în pânza albă a iei. Fiecare ie este un poem țesut în fire de ață, un fragment de suflet românesc purtat pe umeri cu mândrie. Ia nu este doar un articol vestimentar, ci și o carte deschisă a neamului. Modelele geometrice, culorile și

simbolurile, au semnificații profunde și diferă de la o regiune la alta. Prin ele, păstrăm viu un patrimoniu imaterial, care ne definește ca popor.

Într-o lume în care totul se schimbă rapid, tradițiile rămân ancora noastră. Prin ele învățăm cine suntem, de unde venim și încotro ne îndreptăm.

Atunci când purtăm ia cu mândrie și punem flori de sânziene în păr, nu facem doar un gest estetic, facem un legământ cu trecutul, aducem un omagiu identității noastre și facem o promisiune către viitor: că vom duce mai departe ceea ce am moștenit.

Să nu uităm niciodată: un popor care își cinstește tradițiile este un popor care își păstrează sufletul viu. Ziua Iei nu este doar o ocazie de a purta frumosul costum popular, ci și un prilej de a învăța, de a simți și de a transmite mai departe tradiția românească, cu mândrie și cu zâmbetul copilăriei.

*Prof. ed. timpurie,
Popescu Maria*

Promovăm orașul Novaci... cu respect față de tradiții ...la nivel local, național și european...!!!

22 iunie 2025, pe înserat, la Novaci a avut loc spectacolul "Sânziene din câmpii/ Sânziene mândre-n ii",

dedicat sărbătorii de Sânziene, o sărbătoare de suflet pentru novăceni și sărbătoririi IEI ROMÂNEȘTI, element vestimentar reprezentativ pentru cultura românească. Spectacolul a fost realizat sub forma unei lecții cu tematică etnofolclorică, transpusă în scenă într-o manieră care a îmbinat tradiționalul cu modernul. Copiii cu vârste între trei și paisprezece ani au fost participanți activi. Ei au prezentat momente artistice de grup, au recitat, au cântat și au dansat, au prezentat o paradă a modei pentru copii, în cadrul căreia IA a fost piesa de rezistență, au admirat iile expuse în cadrul expoziției cu ii din zona de nord a județului Gorj. Novăcenii prezenți „s-au lăsat duși” de magia sărbătorii, cucerii de implicarea copiilor și de atmosfera creată de organizatori.

Casa de Cultură Novaci în colaborare cu Școala Gimnazială Novaci, cu Școala Populară de Arte „Constantin Brâncuși” Târgu Jiu - secția externă de dans popular pentru copii, Novaci, cu Little Hands Afterschool&Center Novaci,

cu meșterul popular Ramona Petrescu și-au unit eforturile, încrezători în puterea transforma-toare a educației culturale asupra comunității. Echipa de organizare a fost formată din doamnele și domnișoarele Simona Constantinescu, Delia Popa, Popescu Maria, Mădălina Mihaela Bejancu, Popescu Paula, Jitaru Fabiana și Elena Basarabă, coordonatorul artistic al evenimentului.

29 iunie 2025, la Alba Iulia, în Cetatea Alba Carolina, în cadrul Festivalului PRISPA, organizat de "România ești TU", orașul Novaci a fost promovat la nivel național, în fața a sute de spectatori de către Ansamblul Folcloric "Nedeia" al Casei de Cultură Novaci, ansamblu susținut de Primăria Orașului Novaci, a cărui conducere este asigurată de către o echipă formată din Petre Popescu, instructor și Elena Basarabă, coordonator. La Alba Iulia performanța artistică a ansamblului novăcean și-a spus cuvântul prin evoluția

scenică de excepție a tinerilor dansatori amatori, care aparțin unei comunități "altfel" prin istorie și preocupări, în cadrul căreia tradițiile contează cu adevărat.

În perioada 7 – 17 iulie 2025, Ansamblul Folcloric "Nedeia"

din Novaci a participat la a treizeci și treia ediție a Festivalului Mondial de Folclor de la Alençon, Franța, organizat de CIOFF. Tinerii dansatori novăceni au făcut cinste Orașului Novaci, județului Gorj și României, prin comportament, spectacole de calitate cu mare priză la public, prin modul în care au promovat

portul popular, cântecul și dansul din străbuni. Dansatorii au fost însoțiți de solistul la fluiet Călin Cotorcea și de maestrul acordeonist Lucian Constantin. Deplasarea în Franța s-a realizat cu susținerea extraordinară asigurată de Consiliul Județean Gorj, Ansamblul Artistic Profesional "Doina Gorjului", Centrul Județean pentru Promovarea și Conservarea Culturii Tradiționale Gorj și Primăria Orașului Novaci. Delegația României la acest festival a fost formată din Elena Basarabă, coordonator de grup, Bordeiași Viorel Ionuț, director al Centrului Județean pentru Promovarea și Conservarea Culturii Tradiționale Gorj, responsabil cu interculturalitatea în cadrul festivalului din partea română, Petre Popescu, instructor – coregraf, artiștii instrumentiști și dansatori.

Prof. Elena Basarabă,

Director al Casei de Cultură Novaci

Magia limbilor străine la Liceul Teoretic Novaci – poezie, cultură și creativitate

Liceul Teoretic Novaci continuă să inspire elevii prin proiecte inovatoare dedicate dezvoltării creativității și deschiderii către lumea limbilor străine. Două proiecte interjudețene de amploare, ambele derulate în anul școlar 2024-2025, sunt dedicate exprimării artistice și promovării limbilor moderne în rândul elevilor: „Magie prin Poezie” și „Chère et jolie francophonie”. Acestea au adus un suflu nou în viața școlară și au demonstrat cât de important este să învățăm și să promovăm limbile străine în rândul tinerilor.

Ajuns la cea de-a VI-a ediție, proiectul „Magie prin Poezie” adună an de an zeci de elevi talentați din județele din împrejurimi, într-o competiție a emoției și expresivității. Concursul a inclus două secțiuni distincte: una dedicată cadrelor didactice, sub forma unui simpozion pedagogic, și alta destinată elevilor, axată pe recitarea poeziei în limbile română, franceză și engleză. Scopul declarat al proiectului este dezvoltarea personalității elevilor prin educația estetică, dar și formarea continuă a cadrelor didactice în direcția valorizării expresiei artistice.

Poezia, ca mijloc de introspecție și comunicare, a fost completată în

mod creativ de utilizarea tehnologiei: elevii și profesorii au realizat materiale video, traduceri și prezentări digitale, care au demonstrat nu doar talent, ci și o bună stăpânire a instrumentelor TIC, în acord cu tendințele educației moderne.

„Magie prin Poezie” a transformat sala de clasă într-un spațiu al sensibilității și al expresiei artistice. Elevii, coordonați de profesorii lor pasionați, au explorat universul liric prin recitări, creații proprii și ateliere interactive. Poezia a devenit o punte între discipline, stimulând imaginația și dezvoltând abilități de comunicare atât în limba română, cât și în limbile străine studiate la liceu. În paralel, proiectul „Chère et jolie Francophonie”, aflat la cea de-a IV-a ediție, a invitat elevii să exploreze frumusețea limbii franceze prin trei secțiuni atractive:

- „Livre de mon cœur”, unde participanții au realizat afișe, machete și prezentări Power Point despre literatura francofonă contemporană;
- „Traductions”, o secțiune de traduceri literare în proză și poezie;
- „Les artistes francophones”, care a cuprins interpretări muzicale, monologuri, creații

poetice și lucrări plastice inspirate de spiritul francofon.

Concursul s-a adresat elevilor din ciclurile gimnazial și liceal, iar lucrările acestora au fost evaluate pe baza originalității, implicării personale și respectării tematicii. Profesorii coordonatori au avut un rol esențial, acela de a încuraja inițiativa, expresia liberă și munca creativă a elevilor, fiecare putând înscrie maximum cinci lucrări, conform regulamentului.

„Chère et jolie francophonie” a celebrat frumusețea limbii franceze și diversitatea culturală a spațiului francofon. Prin cântece, recitări, traduceri și prezentări Power Point, elevii au descoperit că învățarea unei limbi străine înseamnă mai mult decât memorarea unor reguli gramaticale – înseamnă cunoașterea unei lumi întregi.

Ambele proiecte au avut drept scop valorificarea potențialului artistic și lingvistic al elevilor, stimularea gândirii critice și creative, dar și consolidarea parteneriatelor educaționale între școli. De altfel, cele două inițiative au adus împreună instituții din mai multe județe, consolidând dimensiunea interjudețeană și colaborativă a demersurilor culturale desfășurate sub egida Liceului Teoretic Novaci.

Coordonatoarele proiectelor, doamnele profesoare de limbi străine, alături de întreaga echipă implicată, sprijină creativitatea elevilor și promovează arta cuvântului, dând dovadă de pasiune pentru actul educațional și grijă constantă pentru învățarea și promovarea limbilor străine.

Astfel de activități extrașcolare au avut un impact semnificativ asupra elevilor, trezindu-le interesul pentru comunicare, deschizându-le

apetitul pentru cunoaștere și încurajându-i să își exprime liber creativitatea. Mai mult decât atât, proiectele au arătat că limbile străine sunt instrumente esențiale pentru carieră, călătorii și înțelegerea celorlalți, într-o lume tot mai globalizată.

Profesorii implicați consideră că aceste inițiative sunt un pas esențial spre formarea unor tineri adaptați cerințelor actuale: „Limbile străine ne conectează cu lumea. Prin activități atractive, elevii descoperă că învățarea poate fi o bucurie, nu o obligație”.

Într-un peisaj educațional aflat în continuă transformare, aceste proiecte demonstrează că limbile străine pot fi nu doar materii de studiu, ci punți vii către suflet, gândire și libertate interioară.

Liceul Teoretic Novaci demonstrează încă o dată că școala nu este doar un loc al cunoștințelor teoretice, ci și un spațiu unde arta, cultura și limbile străine se împletesc pentru a modela oameni creativi, empatici și încrezători în propriile forțe.

Prof. Giugliulan Iulia-Nicoleta
Prof. Lăzărescu Ionela-Adriana

LACTATE NOVACI – GARANȚIA CALITĂȚII!

Acesta este sloganul după care ne ghidăm pașii zi de zi, încă din 1994.

Temelia Fabricii de produse lactate, aparținând Sekam Prod, a fost pusă de familia Savu din Novaci, într-o perioadă în care în zona montană a județului Gorj existau numeroase familii ce creșteau vaci pentru lapte, însă nu aveau posibilitatea de a-și valorifica produsele. S-a început colectarea laptelui din zonă și prelucrarea lui pentru telemea. Mai apoi, an de an, fabrica s-a extins și spre zona de colectare a laptelui din județul Vâlcea. Acum, am ajuns să oferim iubitorilor de lactate iaurt natural, lapte bătut, smântână, lapte de consum, brânzeturi, toate fabricate la standarde europene, dar cu același gust cu care ne-au obișnuit bunicii în copilărie.

Produsele sunt naturale, din lapte de vacă integral, proaspăt

și fără aditivi, cu procesarea minimă a laptelui ce provine de la ferme mici și exploatații individuale.

Animalele sunt hrănite pe pășuni, astfel încât produsele păstrează prospețimea ierburilor verzi primăvara, savoarea florilor de câmp pe timp de vară, iar iarna, aroma îmbietoare a fânului. Natura îmbunătățește gustul laptelui, nu omul! Omul are doar datoria de a-l păstra și de a-l oferi așa cum este.

Pasteurizarea este făcută la temperatură joasă, astfel încât se păstrează intacte proprietățile naturale ale laptelui, vitaminele și proteinele.

LACTATE NOVACI – o poveste scrisă cu trudă, cu sacrificii, cu victorii meritate și, uneori, stropită cu lacrimi de bucurie.

Administrator,
Stela Elena Daniela

Bacalaureat 2025: între provocare și reușită – Liceul Teoretic Novaci

În inima județului Gorj, la poalele munților, orașul Novaci are motive de mândrie. Liceul din localitate a scris o nouă pagină de istorie în analele educației gorjene, obținând rezultate excepționale la sesiunea de Bacalaureat din acest an. Deși la nivelul județului Gorj, anul 2025 a adus cea mai slabă clasare la nivel național din ultimii ani, antepenultimul loc, absolvenții Liceului Teoretic Novaci au reușit să obțină rezultate foarte bune. Cifrele vorbesc de la sine: o rată generală de promovare de peste 85%, un procentaj care nu doar subliniază efortul colectiv al elevilor și profesorilor, dar plasează ferm instituția pe locul 5 în clasamentul județean (la doar 2,5 procente de locul 4), într-o competiție acerbă, alături de celelalte 31 de licee din Gorj. Este o performanță notabilă, care confirmă, o dată în plus, că educația de calitate nu este un privilegiu al marilor centre urbane, ci o realitate palpabilă și în comunități precum Novaciul.

Dincolo de procentajul general, care este, fără îndoială, unul foarte bun, ceea ce transformă rezultatele Liceului Teoretic Novaci într-o poveste de succes sunt și performanțele individuale. Patru absolvenți au reușit să obțină note de 10, iar alți 60 să obțină note de 9 sau peste 9. Este un număr impresionant, care arată o distribuție largă a performanței de top în rândul absolvenților. Practic, un număr semnificativ de elevi au depășit cu brio pragul de excelență, consolidând imaginea unui liceu în care elevii sunt nu doar pregătiți să promoveze, ci și să exceleze. Aceste rezultate demonstrează o pregătire temeinică, ce a presupus zeci de ore de pregătire suplimentară gratuită din partea cadrelor didactice, o înțelegere profundă a materiilor de studiu și o capacitate solidă de a aplica cunoștințele acumulate.

Analiza rezultatelor pe discipline scoate în evidență o strategie educațională coerentă și eficientă. La Liceul Teoretic Novaci, absolvenții nu doar că au performat bine în ansamblu, dar au înregistrat rezultate remarcabile la materii cheie. Disciplinele umaniste și cele reale au adus un număr

impresionant de reușite, cu procente de promovabilitate care depășesc orice așteptare.

Astfel, la istorie, biologie, informatică și fizică, rata de promovare a fost de 100%. Este o performanță cu adevărat spectaculoasă, care vorbește despre dedicarea profesorilor, calitatea predării și angajamentul elevilor față de aceste materii. Fie că vorbim despre înțelegerea complexității evenimentelor istorice, explorarea tainelor vieții prin biologie, stăpânirea limbajelor de programare sau descifrarea legilor universului prin fizică, elevii Liceului Teoretic Novaci au demonstrat o măiestrie deplină. Aceste rezultate la disciplinele cu profil real și umanist atestă o abordare echilibrată a curriculumului și o adaptabilitate a metodelor de predare la nevoile și aptitudinile diverse ale elevilor.

Nu în cele din urmă, la matematică, un pilon al examenului de Bacalaureat și adesea o provocare pentru mulți elevi, absolvenții liceului nostru au obținut o promovabilitate de 90%, confirmând o bază solidă de cunoștințe și raționament logic.

Aceste procente, analizate în detaliu, arată că performanța de la Liceul Teoretic Novaci nu este întâmplătoare. Este rezultatul unei strategii pedagogice bine definite, a unui mediu de învățare stimulant și a unei colaborări eficiente între toate părțile implicate în procesul educațional.

Aceste rezultate sunt o oglindă fidelă a dedicării întregii comunități din Novaci față de educație. Ele nu ar fi fost posibile fără efortul conjugat al elevilor, care au depus ore întregi de studiu și sacrificii, al profesorilor, care au

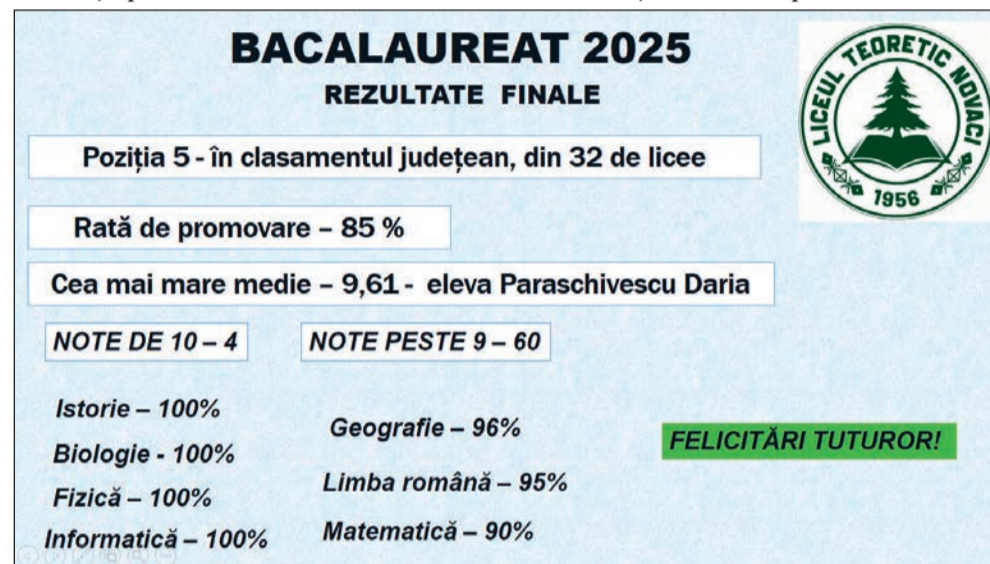
Novaci construim viitorul, oferind tinerilor o bază solidă pentru continuarea studiilor și pentru o carieră de succes. Aceste reușite ne motivează să fim și mai buni, să inovăm și să ne adaptăm constant pentru a răspunde nevoilor unei societăți în continuă schimbare.

De asemenea, este important de menționat rolul administrației locale și al partenerilor comunitari, care au susținut și au investit în infrastructura educațională, contribuind la crearea unui mediu propice învățării. O școală performantă este un bun al întregii comunități, iar succesul elevilor este, în ultimă instanță, succesul tuturor.

Reușita Liceului Teoretic Novaci la examenul de Bacalaureat din acest an nu este doar o încheiere fericită a unui ciclu de studiu, ci și o piatră de temelie solidă pentru generațiile viitoare. Aceste rezultate creează un precedent, stabilesc un standard de excelență și demonstrează că munca susținută și perseverența aduc întotdeauna roade. Absolvenții acestui an, cu notele lor foarte bune și cu abilitățile dobândite, sunt acum pregătiți să își continue drumul, fie că aleg să urmeze studii superioare în țară sau în străinătate, fie că se orientează către piața muncii. Ei sunt ambasadorii Liceului Teoretic Novaci și ai orașului Novaci, demonstrând că educația de calitate este cheia succesului individual și al progresului colectiv. Un exemplu demn de urmat este eleva Paraschivescu Daria, care a obținut cea mai mare medie de anul acesta la examenul de Bacalaureat - 9,61.

Felicitări tuturor absolvenților, profesorilor, părinților și întregii comunități din Novaci pentru aceste rezultate excepționale! Le mulțumesc colegilor mei pentru implicare, pentru perseverență și pentru faptul că realizează pregătiri suplimentare gratuite încă din luna septembrie la disciplinele de examen. Această reușită este o confirmare a valorii Liceului Teoretic Novaci și o sursă de mândrie pentru întregul județ Gorj.

Prof. Țicu Alina-Ramona

La geografie, promovabilitatea a atins 96%, o dovadă că elevii au asimilat informațiile despre lumea înconjurătoare și au demonstrat o înțelegere solidă a fenomenelor geografice. La limba și literatura română, disciplina fundamentală care testează competențele de comunicare și înțelegere a textului, Liceul Teoretic Novaci a înregistrat o rată de promovare de 95%. Acest procent subliniază importanța acordată studiului limbii materne și dezvoltării abilităților de analiză și sinteză.

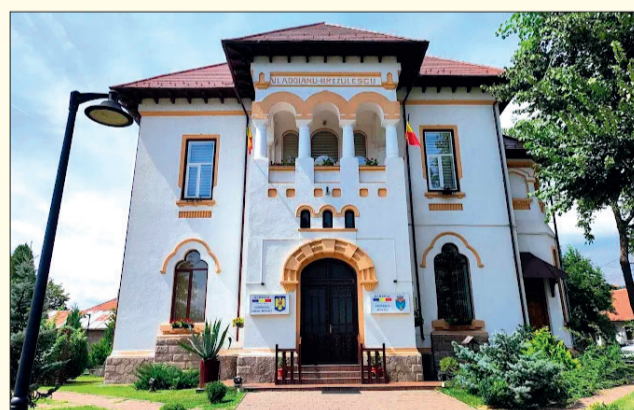
investit pasiune, cunoștințe și timp în pregătirea fiecărui elev, dar și al părinților, care au oferit sprijinul moral și logistic necesar.

Suntem mândri de fiecare elev al nostru și de fiecare profesor care a contribuit la aceste rezultate remarcabile. Performanțele de la Bacalaureat nu sunt doar niște cifre, ci povestea unor tineri dedicați, a unor cadre didactice pasionate și a unei comunități care prețuiește educația. Locul 5 în topul județean și promovabilitatea excelență sunt o confirmare a faptului că la Liceul Teoretic

Investim în educație, investim în viitorul orașului Novaci

Cu deosebită bucurie și responsabilitate, vă aducem la cunoștință că orașul Novaci a semnat în data de 29 octombrie 2024 un contract de finanțare extrem de important pentru comunitatea noastră. În cadrul Programului Regional Sud-Vest Oltenia 2021-2027, prin Prioritatea 6 – Educație modernă și incluzivă, orașul nostru a obținut o finanțare nerambursabilă pentru proiectul „Extindere cu sală de sport, vestiare, bibliotecă și funcțiuni conexe - Școala Gimnazială Nr. 1 Novaci, prin desființare C2, C3, C4, C5, C6, C7, C9, Str. Eroilor, nr. 1, orașul Novaci, județul Gorj”. Proiectul este în procedura de achiziție a constructorului, iar în câteva săptămâni se va emite ordinul de începere a lucrărilor.

Valoarea totală a proiectului este de 15.829.843,50 lei, din care peste 11,6 milioane lei provin din fonduri europene nerambursabile. Acest demers presupune desființarea vechilor corpuri de clădire (C2-C7 și C9) situate pe strada Eroilor și construirea unei săli de sport moderne – dotată corespunzător –, a unor vestiare, a unei biblioteci funcționale și a unor spații auxiliare menite să sprijine activitatea didactică și extracurriculară.

Proiectul va aduce beneficii pe termen lung pentru elevi, cadre didactice și întreaga comunitate, la fel cum s-a întâmplat și în 2019, când s-au finalizat lucrările la actualul corp nou din cadrul Școlii Gimnaziale Novaci, când activitatea didactică a început a se desfășura încă de la debutul noului an școlar, respectiv din 09 septembrie, la vremea aceea. Menționăm că – în prezent – și la corpul secundar se lucrează pentru finalizarea lucrărilor.

De precizat ar fi că, prin noua investiție, urmărim nu doar modernizarea infrastructurii școlare, ci și crearea unui mediu de învățare sigur, incluziv și

adaptat nevoilor actuale. Este un pas esențial pentru a oferi tinerilor din Novaci șanse egale la o educație de calitate, într-un spațiu care să îi inspire și să îi motiveze. Educația este fundamentul pe care putem clădi o societate sănătoasă, prosperă și echitabilă. De aceea, considerăm că fiecare investiție în acest domeniu este, de fapt, o investiție în viitorul nostru. Acest proiect este o dovadă clară a angajamentului administrației locale față de dezvoltarea durabilă și față de nevoile reale ale cetățenilor.

În plus, atragerea fondurilor europene reprezintă o dovadă a capacității noastre administrative și a dorinței de a transforma orașul Novaci într-o comunitate modernă și funcțională. Este un exemplu de bună practică în gestionarea resurselor publice și o dovadă că, atunci când există voință, competență și transparență, se pot obține rezultate concrete.

În numele administrației locale, vă asigur că vom continua pe acest drum al dezvoltării prin proiecte europene, al implicării și al seriozității. Împreună, putem construi un viitor mai bun pentru orașul nostru și pentru generațiile de mai târziu.

Cu respect și responsabilitate,
Dr. Ing. Leuștean Dumitru

Stația TV FM Cerbu: străjerul nevăzut al munților Parâng

– Dincolo de utilitate, povești și mărturii –

În zilele senine, când vântul împrăștie norii de pe crestele Parângului și soarele mângâie cu blândețe culmile goale ale munților, privirea îți este atrasă de o siluetă discretă, dar impunătoare: **reul de pe Vârful Cerbu**. Este un obiectiv tăcut, dar vital, de care foarte mulți turiști

fiind plasată în partea de sud a Munților Parâng și Vârful Păpușa, pe partea dreaptă a drumului național 67C Novaci – Obârșia Lotrului, șoseaua Transalpina, aproximativ 14 km în nordul Orașului Novaci, județul Gorj. În anul 1967 a intrat în emisie cu programul național de

de zona de recepție a programelor de televiziune, aceasta fiind una dintre cele mai mari din România. Alte relee importante care se cuvine a fi amintite sunt localizate în: Urșeni (județul Timiș), Balota (județul Mehedinți), Măgura Boiului (județul Hunedoara), Coștila (județul Prahova), Feleacu (județul Cluj), Vadu Izei (județul Maramureș) etc.

Pe partea de radio FM, au funcționat două emițătoare la Stația TV și FM Cerbu: unul Tesla de 7Kw și unul ICRET de 5KW. În anul 2004 au fost montate 3 emițătoare Harris Z10 de 10 kW fiecare, care transmit România Actualități (92,9 Mhz), România Cultural (89,5MHz), respectiv România Regional Oltenia Craiova (105,0 MHz), care funcționează și în prezent.

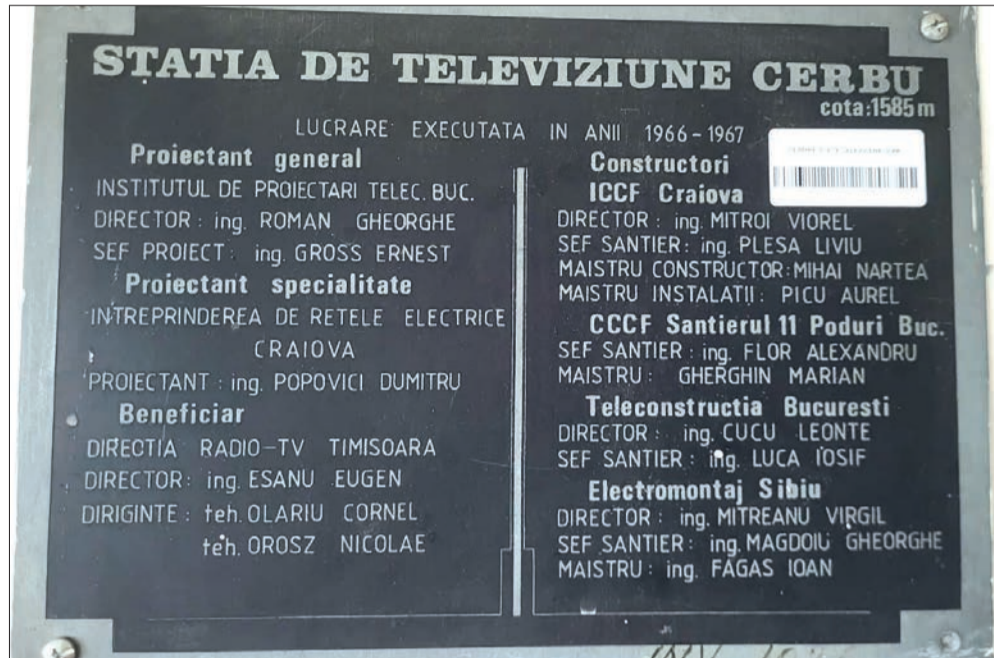
Din anul 2016, s-a făcut trecerea de la televiziunea analogică la televiziunea terestră digitală, în standard DVBT2, prin care se transmit în eter 12 programe naționale gratuite, toate aparținând SRTV, pe canalul 22. Programele gratuite TVR disponibile pe DVB-T2 sunt: TVR1, TVR2, TVR3, TVR Cultural, TVR Info, TVR Folclor, TVR Sport și cele 5 canale regionale: TVR Craiova, TVR Cluj, TVR Iași, TVR Târgu Mureș și TVR Timișoara.

Toate aceste modernizări ale Stației au ținut pasul cu vremea și vremurile, deși esența funcționării ei nu a stat doar în tehnologie. Fără oamenii care au lucrat și lucrează acolo, nimic din ceea ce se

au contribuit, în felul lor, la întreținerea echipamentelor, la supravegherea transmisiilor și la continuitatea emisiei radio și TV. Unii sunt localnici, novăceni, alții au venit din alte zone, cu toții având același scop, respectiv cel de a-și pune priceperea și dăruirea în slujba Stației.

Într-o eră a automatizării, cunoștințele acumulate, rigurozitatea și devotamentul oamenilor rămân pilonii stabilității. Fără aceste aspecte clare, lucrurile nu ar funcționa deloc bine. Un singur exemplu concret scoate în evidență priceperea și îndemânarea de care trebuia să dea dovadă, de-a lungul timpului, personalul tehnic: în caz de deranjament, existau

și chiar localnici novăceni nu știu mai nimic. Îl zăresc, poate, în trecut, ca pe o prezență fantomatică pe linia orizontului, dar îi trec cu vederea adevărata valoare. Deși în zilele mohorâte pare un străjer nevăzut al munților Parâng, sus, pe Vârful Cerbu, el se înalță ca un turn alb și ca o suliță de metal înfiptă în cer.

Deseori, cei care își îndreaptă pașii spre zona montană Rânca, observă din depărtare această construcție, care reprezintă unul dintre cele mai importante puncte de comunicații din zona Olteniei. Este situată la o altitudine de aproximativ 1.580 de metri și îndeplinește mai multe funcții esențiale în susținerea infrastructurii de comunicații din întreaga regiune, deoarece asigură, în principal, emisia terestră de televiziune digitală și radiodifuziune. Deși pare doar o construcție rece din metal și cabluri, acolo sus pulsează tehnologia care ne ține conectați, ne informează și ne protejează, fiind un simbol al echilibrului dintre natură și progres, un exemplu că dezvoltarea se poate face cu discreție, fără să tulbure splendoarea muntelui.

Dincolo de aceste considerente, cred că prezentul articol își va atinge scopul, respectiv acela de a face cunoscută această Stație, prin prisma rolului major pe care l-a avut și încă îl mai are în domeniul comunicațiilor. În mod cert, ca șef al Stației din anul 1996, nu aș fi dispus de toate informațiile expuse dacă nu aș fi făcut apel la cele evidențiate în documente oficiale sau la mărturiile redactate cu minuțiozitate de către domnul Andreoiu Gheorghe, căruia îi port aleasă prețuire, fiind unul dintre oamenii care s-au aflat – în diferite perioade – timp de 24 de ani în slujba Stației.

Construită între anii 1964-1967, din inițiativa Ministerului Poștelor și Telecomunicațiilor – denumirea de la acea vreme –, Stația TV FM Cerbu este, actualmente, parte componentă a S.N Radiocomunicații S.A., Sucursala Direcția Radiocomunicații Timișoara,

televiziune TVR. Coincidență sau nu, un an mai târziu, în 1968, a fost pusă în practică noua împărțire administrativ-teritorială a României, trecerea de la regiuni la județe, care a generat noi cerințe de dezvoltare a rețelei de telecomunicații pentru noile municipii reședință de județe. Stația TV și FM Cerbu funcționează în sistem continuu de lucru, 24/7 – și dispune de echipamente de emisie, echipamente de transport și extragere modulație radio și TV, echipamente de networking și comunicații electronice, electroalimentare etc. Exploatarea și monitorizarea permanentă a bunei funcționări a tuturor acestor echipamente este asigurată de personalul tehnic angajat, ce efectuează tura de serviciu 24 de ore din 24.

În anul 1967, când s-a dat în folosință, Stația a pornit cu un emițător principal de televiziune Thomson TH-R 3270D, care emitea pe frecvența 191,25 MHz, canalul 8, cu o putere de 20Kw, deservind cea mai mare parte a Olteniei, până la Dunăre. Acest emițător a funcționat până în anul 2004. Proiectul lucrării a fost unul francezesc, asemenea și echipamentul de la acea vreme. De altfel, încă de la începutul înființării, puterea Stației a fost calculată în funcție

vede astăzi nu ar fi existat. Dacă la înființare lucrau în jur de 15 persoane, personal auxiliar și personal tehnic, actualmente mai sunt încadrate doar 7 persoane. De-a lungul timpului, fie că vorbim despre novăceni sau nu, cu toții

doar 90 de secunde pentru rezolvarea lui, în caz contrar se dădea notă explicativă superiorilor. Categorie, fiecare persoană era repartizată pe funcțiile vacante numai dacă deținea studii în domeniul telecomunicațiilor. Unii au finalizat, în anii anteriori Revoluției din '89, dar nu numai, Facultatea de Electronică și Telecomunicații, din cadrul Universității Politehnice din Timișoara, iar alții, deopotrivă, au urmat cursurile unor școli postliceale din același domeniu de activitate. Ceea ce trebuie precizat este faptul că, indiferent de bagajul de cunoștințe cu care venea fiecare la Stație, întotdeauna existau lucruri noi care erau învățate la locul de muncă. Formarea era cu adevărat continuă, întrucât cel puțin o dată pe an se făceau examinări din cursurile care erau predate, pe parcursul întregului an, de șeful de Stație, care era veriga principală a locului. De-a lungul timpului, șefii Stației TV și FM Cerbu au fost:

Șef Stația TV FM Cerbu,
Rădulescu Virgiliu Remus

SFÂNTUL PROROC ILIE, MÂNTUITOR ȘI APĂRĂTOR AL CREDINȚEI ADEVĂRATE

Omul, ființa creată de Dumnezeu după chipul și asemănarea Sa, are posibilitatea de a merge spre desăvârșire. Împlinind poruncile divine și trăind în comuniunea dragostei alături de ceilalți, el dobândește o serie de daruri spirituale, iar drept răsplată de la Dumnezeu, sfințenia.

Sfânta Scriptură, acest izvor nesecat al învățăturii divine, ne prezintă iubirea lui Dumnezeu față de om, dar și exemple de oameni sfinți, cu virtuți alese, demni de a fi imitați, ce au strălucit prin credința și viața lor.

Sfântul Proroc Ilie Tesviteanul, cinstit atât în Vechiul Testament, cât și în Noul Testament, este unul din marii profeți ce a avut drept misiune apărarea credinței în Dumnezeu, într-o perioadă când poporul evreu este condus de regele Ahab și regina Izabela, închinători la idoli, credință ce o impun și evreilor.

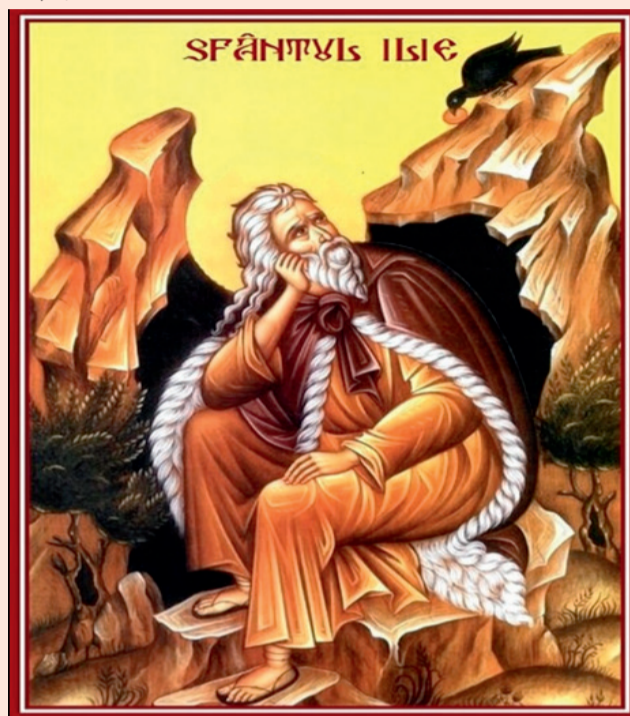
De mic este ales de Dumnezeu pentru slujirea profetică, iar tatăl său - Sovac - a văzut la nașterea sa cum oameni îmbrăcați în veșminte albe îl înveleau pe Sfântul Ilie în haine de foc și îi dădeau să mănânce o flacăra. Preoții de la templul din Ierusalim interpretau aceasta ca pe o schimbare a lui Ilie la slujirea profetică.

Crescând cu vârsta și sporind cu credința și înțelepciunea, Sfântul Ilie, văzând că poporul s-a îndepărtat de Dumnezeu, merge în fața regelui Ahab și îi cere să renunțe la credința păgână, dar, fiind refuzat, i-a vestit că peste țară va veni o secetă ce va ține trei ani și jumătate, fapt ce îl face pe rege să-l caute și să-l omoare.

Se retrage la pârâul Cherit, unde duce o viață ascetică, fiind hrănit în chip minunat de corbi, trimiși de Dumnezeu să-i aducă pâine, iar rugăciunea era nelipsită din viața zilnică. Mai târziu, merge în

localitatea Sarepta din Sidon unde, în casa unei văduve, prin rugăciune către Dumnezeu, îi înmulțește făina și untdelemnul și îi va învia fiul.

Cunoscând situația grea a poporului, se întoarce în Țara Sfântă, aduce jertfă pe muntele Carmel, alături de preoții lui Baal, iar focul mistuie jertfa sa, arătând că el slujește adevăratului Dumnezeu.

Îl lasă ca urmaș pe Elisei, iar ca binecuvântare de la Dumnezeu este răpit spre cer de un car de foc tras de cai. Biserica ortodoxă îl cinstește pe data de 20 iulie.

Sfântul Ilie Tesviteanul reprezintă chipul slujirii adevărate a lui Dumnezeu, omul cu chemare sfântă,

cel ce a avut puterea de a „închide și deschide cerurile”, care nu a cunoscut moartea, profetul care pe muntele Tabor s-a arătat alături de Moise la Schimbarea la Față a Domnului Isus Hristos și care va fi Înaintemergătorul celei de-a doua veniri a lui Hristos. Sfântul proroc Ilie se bucură de o cinstire desăvârșită, atât în Noul Testament, cât și în credința creștină.

Prezența sa alături de Moise la Schimbarea la Față a Domnului, mărturisirea făcută de apostolul Petru la întrebarea Mântuitorului: „Cine zic oamenii că Sunt Eu?” și răspunsul lui Petru: „Unii zic că ești Moise, alții, Ilie sau unul dintre proroci”, arată faptul că, în conștiința poporului sfânt, prorocul Ilie se bucura de o cinstire deosebită. Viața sa în singurătate, post și rugăciune, asemănătoare mai târziu cu cea a Sfântului Ioan Botezătorul, constituie model de viață ascetică pentru monarhi, iar mărturisirea credinței pentru sfinții bisericii noastre, lucrarea harului lui Dumnezeu.

În tradiția populară, măritul proroc Ilie este stăpânul norilor și al trăsnetelor, sărbătoarea lui marcând miezul verii pastorale, când pe munți se organizează vestitele Nedei, iar prorocul este mereu în slujba binelui.

Biserica ortodoxă îi aduce o cinstire deosebită Sfântului proroc Ilie Tesviteanul și îl cinstește prin rugăciune, troparul său reprezentând însăși viața și misiunea sa: „Cel ce a fost inger în trup, temeiul prorocilor, al doilea înaintemergător al venirii lui Hristos, Ilie măritul, care a trimis de sus lui Elisei dar, gonește bolile și pe cei leproși curățește. Pentru acesta și celor ce-l cinstesc pe dânsul le izvoarește tămăduiri”.

*Preot,
Valentin LĂCĂTUȘU*

Urmare din pag. 4

Cherecheș Onița (din Timișoara), Covali Mihai (din Timișoara), Duță Vasile (din Novaci), Mitroi Ion (din Târgu Jiu), Ona Doina (din București, iar, mai apoi, stabilită pe meleaguri gorjenești), Popa Constantin (din Strehaia). După cum am mai menționat, din anul 1996 am preluat cu simț de răspundere funcția de șef de Stație și, deși sunt departe de familie, consider acest loc a doua mea casă.

De fapt, toți cei care au lucrat la Stația TV și FM Cerbu, puteau spune că aici era, negreșit, acasă. Novăcenii sau nu, fiecare își petrecea majoritatea timpului la Stație, în câmpul muncii, iar colegii de serviciu deveneau parte din familie.

Dacă pe placheta de la intrare – după cum se poate observa din imaginea alăturată – sunt menționați constructorii Stației, se cuvine să-i amintim și pe

ceilalți care, în timp, au dus cu cinste, mai departe, povestea acestui loc.

Astfel, din rândul personalului tehnic, îi amintesc pe: Covali Mihai și Lucia (Timișoara), Oprean Eugen și Emilia (Sibiu), Wagner Ion (Timișoara), Popa Vasile (Săvârșin), Costescu Ștefan (Vâlcea), Mirea Ion (Craiova), Mitroi Ion și Iulica (Târgu Jiu), Toma Constantin (Horezu), Cojocaru Vicențiu și Elisabeta (București) etc. Alăturat acestora, câțiva novăcenii – prin origine sau căsătorii ulterioare venirii la Stație – au completat, în timp, întregul personal tehnic. Aceștia sunt: Andreoiu Gheorghe și Elena, Capotă Maria, Ona Daniel și Doina, Firu Ștefan, Perpelea Ion, Duță Rodica, Giurca Daniela etc. Personalul auxiliar al Stației a fost format doar din novăcenii, între care amintesc: Ciurilă Eugen și Maria, Bălășoiu Maria, Porumbel Elisabeta, Ciorogaru Maria, Hașcău Maria, Taban Gheorghe și Maria, Capotă Aurelian, Făsui Constantin, Toma Vasilica etc. Fac precizarea că enumerarea celor care au contribuit, de-a lungul timpului, la dănuirea acestei Stații, este strict aleatorie, lista rămânând deschisă oricui dorește să o completeze pe baza unor date reale.

Aș spera, totuși, ca peste ani, să existe interes pentru scrierea altor informații care să continue, de fapt, povestea celor aproximativ șase decenii de existență a Stației. Sunt ani care și-au pus amprenta nu doar asupra acestui loc, ci și asupra oamenilor care i-au dat viață și care, în mod cert, au fost marcați de timpul petrecut aici. Fiecare sărbătoare importantă din an, indiferent că era Paște, Crăciun sau An Nou, era petrecută în câmpul muncii și cu grija continuă pentru ca lucrurile să funcționeze în

parametri optimi. Același lucru se întâmplă și astăzi, de altfel.

Amintesc, în continuare, numai câteva aspecte pe care le consider a fi relevante pentru configurarea unor discrepanțe dintre atunci-acum. Spre exemplu, pentru întregul personal încadrat la Stație, accesul până acolo era foarte complicat mai ales iarna, deoarece drumul nu era dezăpezit. De la ieșirea din Novaci până la Stație se mergea doar pe jos, preț de aproximativ 6-7 ore, în funcție de condițiile meteo. Cu toate acestea, determinarea și rigurozitatea impusă de locul de muncă erau mai presus de frig, îngheț, vânt tăios, ger năpraznic sau troiene înalte. În prezent, drumul este destul de facil chiar și pe timp de iarnă, deoarece mijloacele de transport actuale permit o deplasare mai ușoară, indiferent de contextul climatic. De altfel, aprovizionarea cu cele necesare pe timpul perioadei reci se făcea din timp, deoarece muntele are mereu un aer de mister. Niciodată nu știi ce îți pregătește. Poate fi calm și prietenos într-o clipă, iar

în următoarea se schimbă brusc, deci fiecare nou pas este o descoperire. Există nenumărate amintiri care sunt scoase la lumină pentru a fi împărtășite și păstrate, căci formează o legătură profundă între trecut și prezent. Și pentru că, nu-i așa, memoria este cea care configurează definirea spațiului și a comunității, aș mai preciza faptul că, după cum timpul nu stă în loc, așa și destinul Stației TV și FM Cerbu merge mai departe, prin vremurile actuale, deloc ușoare. Povestea își va urma cursul și depinde doar de noi, cei care suntem parte din ea, dacă o facem frumoasă sau nu.

În calitate de cititor al celor scrise mai sus ori, de ce nu, de hoinar pe serpentinele munților, poate că data viitoare când urci spre Rânca și cerul e limpede, îți vei lăsa ochii să caute dincolo de cotiturile munților. Iar când vei zări acel punct alb strălucind în soare, vei ști că nu privești doar un releu, ci o prezență tăcută, dar de neprețuit, care leagă vârfurile de văi și oamenii între ei: Stația TV și FM Cerbu.

ION FILIPOIU – scriitor gorjean

Ion (Nelu) Filipoiu, poet și prozator născut în Zorilești Gorjului – actualmente Zorlești – la 4 februarie 1940.

Singurul fiu al Auricăi și al lui Petre Filipoiu, Nelu Filipoiu a parcurs o copilărie într-o casă țărănească, cu părinți harnici, gospodari și luminați la minte, mai presus decât cei asemenea lor din sat. Clasele primare le-a urmat la Alimpești, apoi o întâmplare nefericită i-a determinat pe părinții lui să-l trimită cioban, în munți. De fapt, la moartea lui Stalin, în 1953, văzând niște femei plângându-l, le-a atras atenția că omul pe care îl plângeau nu merita acest lucru, argumentând cu ceea ce știa că „sătrăpul” de la Răsărit nu a făcut decât rău românilor. Aflând de cele întâmplate, un director incult și înapoiat l-a dat afară din școală. Experiența în sine petrecută în jurul oilor a fost benefică pentru formarea lui, doar că pauza pe care a făcut-o l-a afectat în bună măsură. Întâmplarea a făcut ca o rudă a mamei, cu o funcție importantă la Regionala Olteniei, să-l reintegreze în gimnaziu, la școala din Novaci, unde a parcurs și anii de liceu.

Înzestrat cu o inteligență peste medie și, harnic și perseverent, datorită educației primite în familie, Nelu Filipoiu a fost mereu șef de promoție. A urmat cursurile Facultății de Filologie de la Universitatea din București, unde l-am cunoscut ca student și, de atunci, am rămas prieteni nedespărțiți. Lucrând la Televiziunea Română, după absolvire, s-a remarcat drept un ziarist de excepție și a frecventat în timpul liber toate bibliotecile mari din București. Ca ziarist, a avut ieșiri în toată România – și nu numai – căutând mereu surse de informare și adunând

un material imens și divers, care a stat la temelia cărților pe care le-a scris.

Antologia de versuri intitulată „Poezii” înmănușează, în titluri semnificative, munca de o viață, cristalizată în versuri de excepție, scrise cu talent, simțământ și dăruire, în forme prozodice migăloșe cizelate. Amintim: „Parabola fiului risipitor”, „Poeme captiv”, „Lubire și resemnare”, „Sonete”, „Scrisori”, „Manifestul unui poet proscris”, „Carmen patriae”, „Baladele neamului românesc”, „Sonete crepusculare” și „Țărani”.

Sunt pagini care-ți răscolesc simțămintele și te poartă prin labirintul veșniciei. În orice abordare a operei poetice de față, rămân dificultățile prezentării și ale interpretării cât mai apropiate de personalitatea și originalitatea poetului. Antologia de față, intitulată „Poezii”, înmănușează preocupări grefate pe un fond al profunzimii, dar și al intensității cu care poetul a trăit durerile și întrebările epocii, cu o energie răscolitoare. Toate poeziile sale sunt străbătute de firul roșu al unui patriotism de netăgăduit, cu care a căutat răspuns la aspectele evoluției societății și a culturii românești.

Creațiile sale poetice sunt rodul unei gândiri artistice originale.

Pentru a înțelege sensurile multiple ale creației sale poetice și matricea stilistică a satului gorjenesc, cu prototipul satului natal al poetului, Zorilești, cuvine-se a se citi cu atenție volumul de proze din 1978, intitulat „Satul cu nume de lumină”.

Început în stilul cronicăresc al lui Miron Costin („Fost-au gândul meu, iubite cetitiorule...”), volumul conturează tema dezrădăcinării, pe fondul căreia scriitorul pune în lumină sufletul țaranului român, ancorat într-o spiritualitate dăltuită de meandrele vremurilor.

Un novăcean ilustru, scriitorul și omul de cultură Gheorghe Ciorogaru, în cartea sa, „Păcatul istoriei”, a demonstrat că țărănimea a fost matca din care au derivat toate celelalte clase și straturi sociale.

Să nu uităm nici volumul lui Adrian Păunescu, „Pământul deocamdată”, în care marele poet aduce un elogiu binemeritat țaranului român, puternic ancorat în pământul strămoșesc și în substanța spirituală a neamului românesc.

Printr-o documentare fără cusur, Ion Filipoiu a scos la iveală bogății

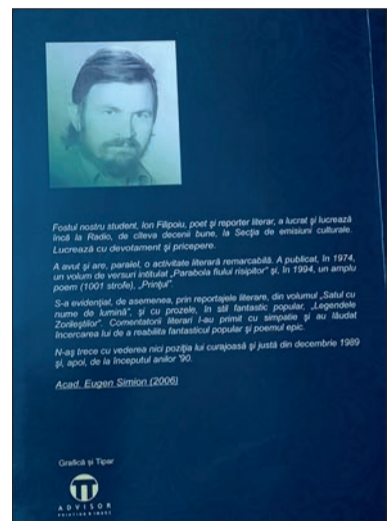
demne de luat în seamă pe Valea Călnicului, care cuprinde și satul Zorilești.

Hidrocarburi de tot felul, cărbune și alte bogății justificau o infrastructură pe măsură, care pe vremea aceea nu exista. Un proiect din acele vremuri cuprindea și o cale ferată care ar fi unit Cărbuneștiul cu partea de N-E a Gorjului și ar fi ușurat nu doar dezvoltarea economică, dar și accesul locuitorilor zonei spre spații cu pondere economică și spirituală superioare. Un loc aparte în spațiul geografic apropiat Zorileștilor îl ocupă Novaciul, localitatea în care Ion Filipoiu a parcurs perioada studiilor gimnaziale și liceale. De altfel, în opinia sa, exploatarea bogățiilor din Valea Călnicului ar fi posibilă prin construirea căii ferate care „să unească Baia de Aramă, Tismana, Târgu Jiu, Novaci, Polovragi și să ajungă mai departe la Râmnicu Vâlcea”. Din păcate, aceste planuri s-au dovedit utopice.

Cândva, Direcția Regională C.F.R. Craiova a elaborat un studiu tehnico-economic, conform căruia mult-așteptata cale ferată din zona Târgu Cărbunești-Călugăreasca-Zorilești-Alunu urma a se realiza în etapa 1981-1985, o linie de cale ferată normală, care să deservească bazinul carbonifer Albeni-Alunu. Întru dezvoltarea economică a județului Gorj, ca și a județului vecin, Vâlcea, se impunea realizarea unei legături feroviare între Târgu Jiu, Râmnicu Vâlcea și Drobeta-Turnu Severin, „creând, astfel, o legătură feroviară subcarpatică directă, de interes național”.

Ca într-un corolar monografic al satului Zorilești, aflăm date despre starea pădurilor, a turmelor de oi și a pomiculturii, care includea soiuri rare de pomi, cu un gust neîntâlnit în altă parte, mai ales prunul și mărul roșu. Nu mai puțin interesante sunt și datele legate de personalități care au avut tangență cu zona. Scriitorul socotește satul Zorilești „descălecat” dintr-un legendar Zorilă Basarab, nume pe care îl purta însuși neamul voievodal, care șade la temelia zidirii noastre ca popor. Potrivit „Predaniilor din bătrâni”, aici și-ar fi avut ramura basarabească viitoarea familie a Drăculeștilor (fondată de boierul Dragu sau Drăgulea, devenit, prin etimologie populară, Dracu, Drăculea). Unele toponime de amintit sunt: cătunul Drăgulești, piscul Cuca

Drăgulei, Moara Dracului Vodă, Pârâul Vladului Voievod etc. Cu acești descendenți de Basarabi avea să se înrudească, mai târziu, ilustra familie românească a Magherilor. O Ecaterina Zorilescu Pantazi a devenit soția polcovnicului Ioan Magheru, fratele mai mare al generalului Gheorghe Magheru. Un nepot al acestuia, Nițu Magheru, a făcut cunoscută maselor de orașeni și plugari, adunate în capitală, Proclamația de la Islaz, citită în Piața Lipsanilor. Nu puțini au fost martirii din marile momente ale istoriei noastre, precum Războiul pentru independență (Grigore Stana, din Zorilești-gornist), Răscoala țărănească din 1907 (răzvrătitul Codin Burcă) și cele Două Războaie

Mondiale, crucile de piatră de la biserica satului fiind mărturie elocvente.

Cartea se încheie cu poemul intitulat „Căntecele Călnicului”, ca pentru a aproba bogăția sufletească și disponibilitățile artistice ale zorileșteanului. „Poporenii” din Zorilești și-au făurit un folclor literar și muzical de o deosebită autenticitate, deopotrivă cu remarcabile meșteșuguri de artă vestimentară și gospodărească. Așa cum era și în alte sate, viața folclorică „traversa un hiatus dureros”, asupra căruia oamenii de cultură avertizaseră. Citându-l pe G. D. Mugur, dintr-o conferință radiofonică din 1937 („Cântecul popular românesc”), scriitorul subliniază că puterile creatoare ale nației trebuie să se îndrepte către „acest tezaur de tradiții și de măreață poezie care este satul”. Așa s-au îndreptat Alecsandri, Eminescu, Coșbuc, Delavrancea, Sadoveanu,

Goga, Grigorescu și George Enescu. Rapsodia lui Enescu e o chemare adâncă spre ceea ce este al nostru. „Veacul de aur, care nu e o himeră, e legat de visurile și puterea satului”.

În tumultul de revalorificare spirituală, satul și-a regăsit vocația în manifestația cultural-artistică, intitulată „Căntecele Călnicului”. Constandina Trincă a valorificat cântecele locurilor. Nonagenarul Ion Niță Stanciu Buligeac a scos la lumină legende, iar talentatul stihuitor popular Sterie Socol a făcut cunoscute elegiile sale.

Demnă de amintit este și parada portului popular. Tinere fete localnice, precum și tinerele învățătoare și profesoare, repartizate în sat, aduc pe scenă „costume populare de o cromatică uluitoare, lucrute cu nespusă măiestrie”. Însă, în cântec și în dans se răsfrânge cel mai bine sufletul săteanului. Ca toți românii, zorileșteanul iubește cântecul și hora, cântă și joacă până la epuizare.

Dintre zecile de voci perindate pe scenă, s-a înălțat cea a tinerei de 18 ani, Filofteia Lăcătușu. De la acest festival a plecat tânăra cântăreață la prima ediție a concursului și festivalului „Maria Tănase” de la Craiova, unde și-a adjudecat laurii victoriei. Evenimentul cultural-artistic „Cântarea României” crea noi perspective zorileștenilor. Într-o notă optimistă, Ion Filipoiu vede Zorileștiul ca pe o verigă importantă în lanțul de atracții turistice, incluzând mănăstirea Hurez, comuna turistică Polovragi, cu mănăstirea și peștera lui Zamolxe, Cheile Oltețului, Cheile Galbenului, Peștera Muierii și minele de grafit de la Baia de Fier, Novaciul, cu Valea Gilortului și stațiunea Rânca. Zorileștiul e văzut ca suburbie a sistemului urban Novaci-Baia de Fier-Polovragi.

Cartea lui Ion Filipoiu, „Satul cu nume de lumină”, este plăcută la lectură, atrăgând simpatia cititorului, atât printr-o documentare făcută cu acribie și responsabilitate față de cuvântul scris, cât și prin diversitatea tematică, armonizată pe un fond spiritual consistent.

Remarcăm autenticitatea datelor și frazarea presărată cu expresii și cuvinte culese din documente, dar și din vorbirea neaoșă a zorileștenilor. (va urma)

Profesor,
Dumitru BONDOC

Novaciul de odinioară...

- articole și note publicate în săptămânalul interbelic „Gorjanul” -

„Pedeapsa immanentă”:

Într-un sat nevoiaș de sub poalele falnicului Parâng, trăia, nu de mult, Costea Călugăru. El nu era însă călugăr; nu făcea parte din cinstita tagmă monahală; era un biet cetățean oarecare, mai bun sau mai rău, cum îl plămădise vitregia vremurilor. L-am cunoscut deaproape. Mic de statură, avea un trup uscățiv, pe care se înălța un cap ursuz, surd și răutăcios. Se apropia cu pași mărunți, de pisică, cu sfială de mucenic, cu plecaciuni de femeie bătrână și, cu glas mios, cerea sfaturi. Ochii lui mici, ascunși în orbite, te sfredeleau bănuitor, până-n adâncul sufletului și căutau să pătrundă misterele lui tainice. Dacă neștiutor al firii sale, îi spuneai adevărul, de mila trențelor cu care era îmbrăcat, în clipa aceea te și reclama Prea Cinstitului Domn al Țării, „cu lacrimi în ochi și genunchel plecat”, - cum îi plăcea lui să întocmească jălbile. Nu prea târziu, Casa

Maiestatei Sale trimitea plângerea spre cercetare și tocmai când nici nu gândeai, Inspectorul venea în anchetă. Pe la judecătoria și tribunal, avea un nesfârșit lanț de procese, din care, totdeauna, ieșea cu aripile smulse. De necaz, trântea sute de jelbi contra magistraților ce-l judecase. Niciodată însă plângerile lui nu și-au ajuns scopul, pentru că împărțitorii dreptății nu erau plămădiți din aluatul răutăților sale. În fața acestor rezultate, rămânea uluit și socotea pe toți dregătorii statului șerpi veninoși, care-i sugeau sângele becisnic de nevropat. În decursul anilor s-a schimbat mult. Din reclamăgiu cicălit, a devenit sfios și taciturn. Făcea rău, cotropea avutul altora, ținea calea adversarilor și-i snopea în bățai, cu ajutorul a doi copii, - mâna lui dreaptă. La judecată tăgăduia faptul și jura pe cruce cu atâta curaj încât se cutremura de groază și chipul celui răstignit, în văzul împričinaților

din sală. Pentru toate aceste nesocotințe, „pedeapsa immanentă” n-a întârziat să vină. Odată îmbătrânit, nu mai putea părăsi patul și vedea cu ochii ducându-se, azi o pârțică, mâine alta, din avutul câștigat cu mâna pe cruce. Mai vedea pe unul din copii stingându-se cu încetul, iar cenușa pământie a veșniciei uitări, acoperind mormântul lui... Se vedea pe sine spânzurat și biciuit cu putere, de îngerii Domnului...Vedea apoi, pentru întâia oară, stând pe tron de aur, strălucitor ca soarele, pe Dumnezeu al cărei legi le-a călcat și nesocotit în viață, iar mai alături, deschise, gurile de foc ale iadului, gata să-l primească. Ochii lui stânși mai vedeau însă, tot ceea ce făcuse rău în viață și la capăt pe Satana, care l-a îmbrățișat și l-a pierdut cu el în măruntaiele pojarului. Odată sfârșit, s-a uitat repede de numele lui. A rămas doar Mitea, fecioru-său, care i-a moștenit, pe lângă avere, toate apucăturile și

procesele începute de el. A terminat cu tot cu mâna pe cruce și el aceste cărcote, iar când a făcut socoteala, s-a văzut sărac lipit pământului... A cumpărat o pereche de bouleni și, alături cu ei, câștiga, muncind din greu, o pâine neagră pentru existența familiei. În satul lui nu mai era de lucru; atunci întovărășit cu alții a plecat mai departe la muncă în frumoasele păduri de pe cealaltă parte a Parângului. Aci muncea Mitea cât doi și câștiga parale frumoase, dar niciodată nu mulțimea bunului Dumnezeu pentru binele ce-i scosese în cale. Ba dimpotrivă îi trăgea la înjurături necugetate, ca unul ce crescuse sub aripa demonică a tatălui său. În aerul parfumat al acestei păduri, muncitorul nu obosește niciodată. Văile răsună toată ziua de mulțimea glasurilor voioase; numai în timpul prânzului munca încetează și văile

Cristian GRECOIU

Pag. 7

Arta de a greși: lecții inevitabile pe drumul spre înțelepciune

Greșelile sunt, fără îndoială, parte integrantă din condiția umană. De la primele băjbăieli ale unui copil care învață să meargă, până la erorile strategice ale liderilor globali, viața este o succesiune continuă de încercări, eșecuri și, sperăm, învățări. Fie că ne raportăm la mediul școlar, la dinamica familială sau la complexitatea societății în ansamblul ei, greșelile sunt omniprezente. Dar de ce ne temem atât de mult de ele? De ce adesea le ascundem, le negăm sau le pedepsim, în loc să le îmbrățișăm ca pe niște prețioase oportunități de creștere? Acest articol explorează tema greșelii din perspective diverse – personale, educaționale și culturale – căutând să înțeleagă de ce greșim, cum ne afectează greșelile și, mai ales, cum putem transforma fiecare eroare într-o piatră de temelie pentru o evoluție autentică. Într-adevăr, nu trebuie tolerate greșelile intenționate, iar persoanele care greșesc constant, cu bună știință, reprezintă un pericol, indiferent de mediul în care activează.

Răspunsul la întrebarea „de ce greșim?” este complex și multifactorial. În primul rând, suntem ființe imperfecte. Nu deținem cunoașterea absolută și nici nu putem anticipa toate variabilele. Procesul nostru cognitiv este predispus la erori: memoria ne poate juca feste, atenția ne poate fi distrasă, iar raționamentul poate fi viciat de prejudecăți sau de informații incomplete. Psihologia cognitivă ne arată că mintea umană, deși extraordinară, operează cu euristici și scurtături mentale care, deși eficiente în majoritatea situațiilor, pot duce la decizii greșite în anumite contexte.

Pe lângă aspectele cognitive, intervine și presiunea mediului. Graba, stresul, lipsa timpului, suprasolicitarea informațională sau emoțiile puternice pot altera capacitatea noastră de a lua decizii corecte. Într-un mediu competitiv, teama de eșec poate paraliza sau, dimpotrivă, poate duce la decizii pripite. Un alt factor important este lipsa de experiență. Atunci când ne confruntăm cu situații noi, nu avem un „manual de instrucțiuni” predefinit. Trebuie să experimentăm, să încercăm și, inevitabil, să greșim pentru a înțelege cum funcționează lucrurile. Aceasta este esența procesului de învățare: un ciclu iterativ de acțiune, eroare, feedback și ajustare.

Nu în ultimul rând, orgoliul și autosuficiența joacă un rol. Uneori, refuzul de a cere ajutor, convingerea că știm totul sau teama de a părea vulnerabil ne împing să persistăm pe un drum greșit, ignorând semnele de avertizare. În societățile în care a greși este echivalent cu a fi slab sau incompetent, tendința de a masca erorile este puternică.

Modul în care greșelile ne afectează depinde, în mare măsură, de perspectiva pe care o adoptăm față de ele. O reacție comună este frica și autoînvinovățirea. Sentimente de rușine, vinovăție, frustrare sau descurajare pot apărea atunci când realizăm că am greșit. Aceste emoții, dacă sunt lăsate să preia controlul, pot duce la o paralizie a acțiunii, la evitarea riscurilor și la pierderea încrederii în propriile forțe. Într-un mediu educațional rigid, unde greșeala este penalizată sever, elevii pot dezvolta o aversiune față de învățare și pot ajunge să prioritizeze memorarea mecanică în detrimentul înțelegerii profunde, doar pentru a evita greșelile.

Pe plan social și cultural, un climat de intoleranță la

greșeală poate sufoca inovația și creativitatea. Dacă eșecul este stigmatizat, oamenii vor fi reticenti să experimenteze, să propună idei noi sau să iasă din zona de confort. Companiile care nu tolerează erorile sunt adesea cele care nu reușesc să se adapteze la schimbările pieței, iar societățile care nu își recunosc greșelile istorice sunt condamnate să le repete.

Totuși, impactul greșelilor poate fi și unul profund pozitiv. Atunci când sunt privite cu o mentalitate deschisă, erorile devin catalizatori ai învățării și ai dezvoltării. O greșeală este, în esență, un feedback. Ne arată unde nu am înțeles, unde am acționat incorect sau unde mai avem de lucrat. Este un semnal că trebuie să ne oprim, să reflectăm și să ajustăm cursul.

În context personal, greșelile ne dezvoltă reziliența. Capacitatea de a ne ridica după un eșec, de a învăța din el și de a merge mai departe este o trăsătură fundamentală a unei personalități puternice. Ele ne forțează să ne evaluăm punctele slabe, să căutăm soluții noi și să ne adaptăm. De asemenea, greșelile ne pot cultiva empatia; înțelegând propriile erori, devenim mai puțin judecători cu ale altora.

Cheia nu este să evităm greșelile, pentru că asta este imposibil, ci să învățăm cum să le gestionăm și cum să extragem maximum de valoare din ele. Aceasta necesită o schimbare de paradigmă, o trecere de la teama de eșec la o mentalitate de creștere (*growth mindset*). Câteva aspecte de luat în considerare:

1. **Recunoașterea și asumarea:** primul pas este să recunoaștem că am greșit. Negarea sau aruncarea vinei pe alții blochează orice posibilitate de învățare. Asumarea responsabilității, chiar și parțial, ne dă controlul asupra situației și ne permite să acționăm.

2. **Analiza obiectivă:** după ce am recunoscut greșeala, este crucial să o analizăm obiectiv, fără autoînvinovățire excesivă. Ce s-a întâmplat? Care au fost cauzele? Ce factori au contribuit la eroare? Ce informații mi-au lipsit? Ce aș fi putut face diferit? Această analiză detaliată transformă greșeala dintr-un eveniment negativ într-o resursă de informații valoroasă.

3. **Extragerea lecțiilor:** odată ce am înțeles cauzele, putem formula lecții clare și acționabile. Ce am învățat despre mine, despre situație, despre proces? Ce voi face diferit data viitoare?

Aceste lecții ar trebui să fie specifice și orientate spre soluții.

4. **Acțiune și ajustare:** învățarea din greșeli nu este doar un exercițiu mental, ci necesită acțiune. Trebuie să aplicăm ceea ce am învățat în situații viitoare. Acest lucru poate însemna schimbarea unei strategii, dobândirea unor noi abilități, solicitarea de ajutor sau adoptarea unei abordări diferite.

5. **Crearea unui mediu tolerant la greșeală:** aceasta este o responsabilitate colectivă, fie că vorbim de familie, școală sau organizație.

* În educație: profesorii ar trebui să încurajeze experimentul, să ofere feedback constructiv și să normalizeze greșeala ca parte a procesului de învățare. Testele ar trebui să fie instrumente de evaluare a înțelegerii, nu doar de penalizare a erorilor. Elevii ar trebui să se simtă în siguranță să pună întrebări, să încerce soluții noi și să învețe din greșelile lor, fără teama de a fi umiliți sau stigmatizați.

* În familie: părinții pot modela o atitudine sănătoasă față de greșeli, recunoscându-le pe ale lor și discutând deschis despre cum le depășesc. În loc să pedepsească imediat, pot ghida copiii să înțeleagă consecințele și să găsească soluții.

* În societate și la locul de muncă: cultura organizațională ar trebui să promoveze un spațiu sigur pentru inovație și învățare continuă. Conceptul de „fail fast, fail often” din Silicon Valley subliniază ideea că eșecurile mici și rapide sunt esențiale pentru a descoperi soluțiile mari și de succes. Retrospectiva post-proiect, unde se analizează atât succesele, cât și eșecurile, este un exemplu de practică valoroasă.

Istoria este plină de exemple în care cele mai mari descoperiri și inovații au izvorât din greșeli. Penicilina a fost descoperită accidental de Alexander Fleming, ca urmare a unei erori de laborator. Post-it-urile au apărut dintr-un adeziv „eșuat”, care nu era suficient de puternic. Edison a declarat în mod celebru: „Nu am eșuat. Pur și simplu am găsit 10.000 de modalități care nu funcționează.” Aceste exemple subliniază că, adesea, drumul către succes este pavat cu încercări nereușite. Greșelile ne obligă să regândim, să explorăm alternative și să vedem lucrurile dintr-o nouă perspectivă, ceea ce este esențial pentru creativitate și inovație.

Greșelile sunt inevitabile, iar acest adevăr simplu ar trebui să ne elibereze de povara perfecționismului paralizant. Ele nu sunt un semn de slăbiciune sau de incompetență, ci o dovadă a faptului că suntem umani, că încercăm, că explorăm și că ne dezvoltăm. De la băncile școlii, unde fiecare eroare dintr-o temă poate fi o oportunitate de înțelegere mai profundă, până la deciziile majore din viața personală și profesională, fiecare pas greșit conține o lecție valoroasă.

A învăța să greșim bine înseamnă a cultiva o mentalitate de creștere, a fi blânzi cu noi înșine și cu ceilalți, a recunoaște că procesul de învățare este un maraton, nu un sprint. Înseamnă a construi o societate în care curiozitatea este mai puternică decât teama de eșec, și unde fiecare cădere este doar un prilej de a ne ridica mai puternici, mai înțelepți și mai pregătiți pentru provocările viitoare. Să primim, așadar, greșelile nu ca pe niște capete de linie, ci ca pe niște indicatori prețioși pe harta complexă a evoluției noastre.

Prof. Țicu Alina-Ramona

noiembrie 1933, pag. 2).

➤ Urmare din pag. 6

...Novaciul de odinioară...

tac, iar nouași subțiri de fum salută Tronul celui Prea Înalt, în semn de mulțumire. După un astfel de prânz, un nor negru s-a abătut stingher în partea locului și a umbrit pădurea, gonind razele majestuoase ale soarelui, pe alte culmi. Un muget depărtat venea pe aripi de vânt. Mitea înjugase boulenii și se pregătea să pornească la treabă. O licărire de fulger l-a orbit, o detunătură a zguduit pământul, un brad s-a despicat în țândări, un cean s-a rostogolit pe coastă, doi boi și corpul stăpânului s-au întins la pământ... Dezmeticindu-se, aproape paralizat, s-a ridicat șovăind, a tras resteele și s-a prăbușit peste boulenii care miroseau a carne friptă... Zadarnic i-a scăldat el în lacrimi; truditelile lor trupuri nu mai mișcau... Încremenise pentru vecie. Cu sufletele împăcate că și-au făcut datoria, au plecat senine în lumea dreptelor necuvântătoare... Mai târziu tovarășii l-au văzut coborând pe coastă, printre brazi, zdrobit de durere, cu pieile în spate, suspinând: „Doamne, Doamne, de ce m-ai lăsat?...” Ecoul din depărtare parcă răspundea: „E prea târziu...prea târziu!...”

Păsărelele cântau armonios în urmă; văile răsunau iarăși de glasuri voioase, în timp ce soarele, cu raze călduțe, săruta vârfulurile cetinelor stropite cu rouă. Numai Mitea, ars de trăsnet, ducea spre casă tragicul sfârșit al greșelilor sale.

P. Stamatiou, Novaci-Gorj (Gorjanul, anul VIII, nr. 31-32 din 14-21 august 1931, pag. 2).

„O numire meritată:

A fost numit în zilele din urmă, în postul de comisar al guvernului pe lângă Banca Centrală Cooperativă, distinsul nostru conjudețean, dl. Ioniță Dem Petrescu-Novaci. E o alegere fericită, dl. Petrescu fiind un vechi și distins cooperativist. Fiu al Polovragilor, imediat ce a luat licența în drept, la vârsta de 21 ani, a fost numit funcționar în Centrala Băncilor Populare. Alături de bătrânul cooperativist Gh. Dumitrescu-Bumbești, de Fotin Enescu și I.G. Duca, prinde tainele binefăcătoare ale cooperativității, iar când se întoarce în Gorj, împreună cu Dimitrie Brezulescu, pun bazele băncii populare „Gilortul” din

Novaci. Înființează apoi banca populară „Polovrageanca” din Polovragi, societatea forestieră „Bradul”, banca „Horezul” din Horezu-Vâlcea etc. După moartea lui Brezulescu, dl. I.D. Petrescu ia conducerea băncii „Gilortul”, una dintre cele mai mari instituții cooperative din țară. Multă vreme domnia sa a condus, în calitate de președinte Federala „Gorjul” a băncilor populare din județul nostru. Însușit de gândul de a înfrumuseța Novacii, a clădit aici un mare local, al cărui parter servește de sediu băncii „Gilortul”, iar etajul de hotel pentru găzduirea vizitatorilor frumoasei regiuni a Novacilor. În fața acestei impozante clădiri a amenajat o terasă, pe care se va ridica în curând un bust regretatului cooperativist Dimitrie Brezulescu. Chemarea d-lui I.D. Petrescu în acest post de mare încredere ne dovedește că munca depusă de domnia sa pe terenul cooperativității este cunoscută și apreciată. Suntem siguri că de pe urma acestei alegeri, cooperativitatea română va avea de câștigat.

I.M.”

(Gorjanul, anul X, nr. 43 din 22

„Informațiuni:

Un incendiu a nimicit până în temelii casa lui P.G. Papuc din Cernădia. Pagubele trec de 60 000 lei. Focul a luat naștere din neglijența proprietarului care a făcut focul la un cazan de fabricat țuică, în spatele casei și apoi s-a culcat, focul fiind dus de vânt la case.”

(Gorjanul, anul XII, nr. 46 din 25 noiembrie 1935, pag. 5).

„Știri:

Făcători de rele au furat, în noaptea de 17-18 c., diferite obiecte casnice de la locuința lui Gh. Gh. Taban din Novaci. În aceeași noapte au încercat să jefuiască și pe dl. I.N. Răduțescu, pensionar din acea localitate, dar au fost surprinși, scăpând cu fuga.

Prefectura Gorj a donat pentru repararea acoperișului bisericii din satul Ciovei-Lupești, com. Bumbești Pițic suma de 15 000 lei, iar pentru repararea acoperișului bisericii din Sitești-Pociovaliștea, a donat 5000 lei. Locuitorii sus ziselor sate aduc vii mulțumiri d-lui prefect Dr. Al. Bădescu pentru donațiile făcute.”

(Gorjanul, anul XII, nr. 46 din 25 noiembrie 1935, pag. 6).

PENSIUNEA ELA

„Călătorește! Bani poți face întotdeauna, dar nu întotdeauna poți face amintiri!”

Pensiunea Ela, prima acreditată de Ministerul Turismului la nivelul orașului Novaci cu trei margarete și printre pensiunile cu tradiție la nivelul orașului nostru, este un loc ospitalier, cu porțile larg deschise atât turiștilor, cât și grupurilor organizate de elevi porniți în excursii / tabere sau seniorilor dornici să descopere zona noastră de sub munte.

Situată pe malul râului Gilort, unde liniștea și frumusețea peisajului se completează cu o arhitectură impunătoare și clasică, totodată, pensiunea dispune de 12 camere confortabile, fiecare gândită pentru a oferi un sejur relaxant și odihnitor.

Oaspeții au la dispoziție o bucătărie complet utilată, perfectă pentru a pregăti mese delicioase în cadrul unui sejur independent, iar dacă se dorește, se poate servi la cerere și un mic dejun gustos, cafeaua fiind mereu oferită din partea casei.

Curtea generoasă adăpostește o piscină ideală pentru a te răcori pe timpul

verii, dar și un spațiu verde, frumos amenajat cu multe flori, care creează un mic paradis. Pentru familiile cu copii, în grădina pensiunii se află, de asemenea, un loc de joacă dotat cu trambulină, tiroliană, tobogane, leagăne și hamace, oferind celor mici o mulțime de activități în aer liber, dar și un cort cu mese, motiv pentru care, aici se pot organiza și diverse evenimente festive în aer liber. Fiecare colț al pensiunii te invită la relaxare, să te bucuri de peisaje spectaculoase și de aerul curat al muntelui, fiind locul ideal pentru o evadare din cotidian.

Prof. Constantinescu Simona

Contact
Str. Valea Gilortului, nr. 8, Novaci, Jud. Gorj
0721 473 273 / 0744 547 141
altronscaftesul@yahoo.com

DESPRE NOI
Pensiunea Ela este prima pensiune deschisă în orașul Novaci, cu o tradiție în primăria turiștilor cu inima deschisă. Cu o capacitate de 55 de locuri, ideală chiar și pentru grupuri mari (include un autocar), pensiunea oferă confort, aventură și relaxare la poalele Munților Parâng. Colaborăm cu agenții de turism din Timișoara și Brașov, fiind o alegere excelentă pentru vacanțe organizate sau escapade spontane.

PENSIUNEA ELA
Inima ospitalității din Novaci

PENSIUNEA CASA ANCUTEI, perla turismului din Rânca

O oază de relaxare la munte

In inima stațiunii Rânca, la poalele Vârfului Păpușa și în imediata apropiere a Transalpinei, se află una dintre cele mai apreciate locații de cazare din zonă: Pensiunea Casa Ancuței. Cu o priveliște de poveste, servicii impecabile și facilități moderne, această pensiune este destinația ideală pentru cei care caută liniștea munților fără să renunțe la confortul de acasă.

O pensiune cochetă, cu suflet local

Clasificată cu 4 margarete, Pensiunea Casa Ancuței oferă un ambient cald și primitiv, cu 7 camere spațioase, amenajate cu gust și dotate cu toate facilitățile moderne: TV cu ecran plat, Wi-Fi gratuit, băi proprii, balcon cu vedere la munte și chiar cadă cu hidromasaj în unele unități. Totul este gândit pentru relaxare și intimitate, fie că vii în cuplu, cu familia sau cu prietenii.

Locație de vis, aproape de pârtie

Situată la doar câțiva pași de pârtiile de schi și la 100 m de trasee montane spectaculoase, pensiunea este perfectă atât pentru iubitorii sporturilor de iarnă, cât și pentru cei pasionați de drumeții. Rânca oferă peisaje alpine impresionante în orice anotimp, iar terasa pensiunii oferă un unghi panoramic unic asupra Munților Parâng.

Răsfaț pentru trup și suflet

Pe lângă camerele confortabile, pensiunea dispune de saună, cadă cu

hidromasaj, sală de jocuri, loc de joacă pentru copii și spațiu pentru yoga și relaxare. Gazdele oferă mereu oaspeților o atmosferă caldă, iar grădina, terasa și zona de lounge creează cadrul perfect pentru socializare și reconectare cu natura.

Perfectă pentru sejururi, team buildinguri sau evenimente restrânse

Pensiunea este echipată și pentru grupuri mai mari sau evenimente restrânse. Fie că este vorba de o petrecere privată, team building sau un sejur cu familia extinsă, Casa Ancuței oferă spațiu și intimitate pentru momente memorabile.

Recomandată cu încredere

Cu un scor excelent pe platformele de turism – 9,3 pe Booking.com și recenzii elogioase de la turiști din toată țara – Pensiunea Casa Ancuței confirmă că turismul de calitate se face cu pasiune, ospitalitate și respect pentru oaspeți.

Prof. Constantinescu Simona

Fă-te, suflete, copil!

Fă-te, suflete, copil
Mugur crud din pom plecat,
Fii doar sincer, nu subtil
Prin cuvinte care bat!

Să pășești prin roua ierbii
Nesărutată de soare,
Să-ți mănânce urma cerbii,
Sub desculțul din picioare!

Fă-te, suflete, mireasma
Pâinii scoase din cuptor
Iar prin arșița agheasma
Din gura izvoarelor!

Din cireșe să iei focul
Cel dospit în miez de soare,
Mie să-mi redai norocul
Răsucit pe câmp cu floare!

Fă-te, suflete, culoare
Cuibărită-n flori de tei!

Printre visuri călătoare,
Ia senin din ochii mei!

Când sunt noapte, fii lumină
Moțâind pe-un colț de masă

Și-om mânca versuri la cină,
Când coboară luna-n casă!

Florentina CUTEANU

Vara

A venit vara cu soare
Cu dorința de-a pleca
Să ne bucurăm de viață
Căci vacanța-i lumea mea.

Roadele sînt toate coapte
Griu-n lan a-ngâlbenit
Soarele te arde-n spate
Pe ogor la răsărit.

Păsările sînt voioase
Ciripesc pe lîngă geam
Iarba verde te îndeamnă
Să colinzi fără hotar.

Oamenii sînt toți pe dealuri
La cosit, la strîns de fîn
Căci în grabă vine toamna
Și lanț ploile se țin.
Și la munte-n drumeție

E frumos vara să mergi
S-aduni mugurii de brad
Ce-nverzesc bătrîne crengi.

Și s-ascuți cum cîntă cucul
Să vezi codrii înverziți
Să te răcorești la umbra Munților încărunțiți.

Ileana Constantinescu